

Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE VŠEOBECNÉHO SÚDU (siedma komora)

zo 4. júna 2012*

„Žaloba o neplatnosť — Životné prostredie — Smernica 2003/87/ES — Bezodplatné pridelovanie emisných kvót skleníkových plynov od roku 2013 — Rozhodnutie Komisie, ktorým sa určujú referenčné úrovne produktov, ktoré sa majú použiť pri výpočte množstva pridelených emisných kvót — Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ — Neexistencia osobnej dotknutosti — Regulačný akt, ktorý obsahuje vykonávacie opatrenia — Neprípustnosť“

Vo veci T-381/11,

Europäischer Wirtschaftsverband der Eisen- und Stahlindustrie (Eurofer) ASBL, so sídlom v Luxemburgu (Luxembursko), v zastúpení: S. Altenschmidt a C. Dittrich, advokáti,

žalobca,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: G. Wilms, K. Herrmann a K. Mifsud-Bonnici, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES platné v celej Únii (Ú. v. EÚ L 130, s. 1),

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora),

v zložení: predseda komory A. Dittrich (spravodajca), sudcovia I. Wiszniewska-Bialecka a M. Prek,

tajomník: E. Coulon,

vydal toto

* Jazyk konania: nemčina.

Uznesenie

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobca *Europäischer Wirtschaftsverband der Eisen- und Stahlindustrie (Eurofer) ASBL*, je profesijné združenie, ktoré v súlade so svojím štatútom zastupuje záujmy európskeho železiarskeho a oceliarskeho priemyslu. Členovia Eurofer prevádzkujú vysoké pece a oceliarne na výrobu surového železa a ocele. Súčasťou tejto výroby je emisia horľavého odpadového plynu.
- 2 Dňa 13. októbra 2003 Európsky parlament a Rada prijali smernicu 2003/87/ES o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. ES L 275, s. 32, Mim. vyd. 15/003, s. 80), naposledy zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/29/ES z 23. apríla 2009, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2003/87/ES s cieľom zlepšiť a rozšíriť schému Spoločenstva na obchodovanie s emisnými kvótami skleníkových plynov (Ú. v. EÚ L 140, s. 63) (ďalej len „smernica 2003/87“). Tento systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov bol zriadený na účely zníženia týchto emisií v Európskej únii. V súlade s článkom 2 ods. 1 a prílohami I a II smernice 2003/87 zariadenia členov Eurofer spadajú do pôsobnosti tejto smernice, takže títo poslední uvedení sú povinní zúčastniť sa na systéme obchodovania s emisnými kvótami.
- 3 Podľa článku 10a smernice 2003/87 Európska komisia prijme plne harmonizované vykonávacie opatrenia pre celé Spoločenstvo týkajúce sa harmonizovaného pridelovania bezodplatných kvót. V tejto súvislosti je Komisia povinná najmä stanoviť referenčné úrovne v každom odvetví a ako východiskový bod v tejto súvislosti použiť priemerný výkon, ktorý v danom odvetví alebo pododvetví dosiahol 10 % najúčinnejších zariadení v Únii v rokoch 2007 – 2008. Na základe týchto referenčných úrovní sa vypočíta počet emisných kvót, ktoré budú od roku 2013 bezodplatne pridelené každému dotknutému zariadeniu.
- 4 V súlade s článkom 10a ods. 1 piatym pododsekom a článkom 10a ods. 2 prvým pododsekom smernice 2003/87 pri vymedzení zásad, ktoré sa majú použiť pri určovaní referenčných úrovní *ex ante* v jednotlivých odvetviach a pododvetviach a pri určení východiskového bodu pre vymedzenie zásad stanovovania referenčných úrovní *ex ante* podľa odvetvia alebo pododvetvia je Komisia povinná poradiť sa s dotknutými stranami vrátane dotknutých odvetví a pododvetví. Eurofer sa na takejto porade zúčastnil.
- 5 Dňa 27. apríla 2011 Komisia prijala rozhodnutie 2011/278/EÚ, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES platné v celej Únii (Ú. v. EÚ L 130, s. 1, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Podľa článku 2 napadnutého rozhodnutia sa toto rozhodnutie vzťahuje na bezodplatné pridelovanie emisných kvót podľa kapitoly III smernice 2003/87 v obdobiach obchodovania od roku 2013 s výnimkou prechodného bezodplatného pridelovania emisných kvót na modernizáciu výroby elektrickej energie podľa článku 10c tejto smernice. Podľa odôvodnenia 1 napadnutého rozhodnutia sa množstvo pridelených kvót má stanoviť pred obdobím obchodovania, aby sa zaručilo správne fungovanie trhu. V prílohe I napadnutého rozhodnutia Komisia stanovila referenčné úrovne produktov. Referenčnú úroveň pre produkt „tekutý kov“ tak stanovila na 1,328 kvót na tonu.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 6 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 21. júla 2011 Eurofer podal túto žalobu.

- 7 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu v rovnaký deň Eurofer podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom bolo navrhnuté, aby predseda Všeobecného súdu odložil výkon napadnutého rozhodnutia.
- 8 Samostatným podaním doručeným takisto 21. júla 2011 Eurofer podal žiadosť smerujúcu k tomu, aby Všeobecný súd rozhodol o tejto žalobe v skrátrenom súdnom konaní v súlade s článkom 76a Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu. Dňa 8. augusta 2011 Komisia predložila svoje pripomienky k tejto žiadosti.
- 9 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 7. septembra 2011 vzniesla Komisia námietku neprípustnosti podľa článku 114 ods. 1 rokovacieho poriadku.
- 10 Rozhodnutím zo 14. septembra 2011 Všeobecný súd (siedma komora) zamietol návrh na prejednanie veci v skrátrenom konaní.
- 11 Uznesením predsedu Všeobecného súdu z 15. septembra 2011, Eurofer/Komisia (T-381/11 R, neuverejnené v Zbierke), bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnutý. O trovách konania sa rozhodne v konaní vo veci samej.
- 12 Eurofer 30. septembra 2011 predložil svoje pripomienky k námietke neprípustnosti.
- 13 Listom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 28. októbra 2011 Euroalliges, združenie európskych výrobcov ferozliatin, podalo návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu Eurofer.
- 14 Eurofer vo svojej žalobe navrhuje, aby Všeobecný súd:
 - zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 15 Komisia vo svojej námietke neprípustnosti navrhuje, aby Všeobecný súd:
 - zamietol žalobu ako neprípustnú,
 - zaviazal Eurofer na náhradu trov konania.
- 16 Eurofer vo svojich pripomienkach k námietke neprípustnosti navrhuje, aby Všeobecný súd:
 - zamietol námietku neprípustnosti,
 - subsidiárne, spojil rozhodnutie o námietke neprípustnosti s rozhodnutím vo veci samej.

Právny stav

- 17 Podľa článku 114 ods. 1 a 4 rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd, ak o to niektorý účastník konania požiada, rozhodnúť o neprípustnosti pred prejednaním veci samej. Podľa odseku 3 toho istého článku sa námietka neprípustnosti ďalej prejednáva v rámci ústnej časti konania, ak Všeobecný súd nerozhodne inak. V prejednáwanej veci sa Všeobecný súd domnieva, že sa s touto vecou dostatočne oboznámil na základe spisového materiálu, a nie je potrebné otvoriť ústnu časť konania.

- 18 Keďže Eurofer je združením zastupujúcim záujmy európskeho železiarskeho a oceliarskeho priemyslu, je v zásade oprávnené podať žalobu o neplatnosť len vtedy, ak podniky, ktoré zastupuje, alebo niektoré z nich, majú samostatne aktívnu legitímáciu alebo ak toto združenie môže uplatňovať vlastný záujem (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 22. júna 2006, Belgicko a Forum 187/Komisia, C-182/03 a C-217/03, Zb. s. I-5479, bod 56 a tam citovanú judikatúru).
- 19 Pokiaľ ide o prípustnosť žaloby z dôvodu dotknutosti vlastného záujmu Eurofer, toto združenie uvádza, že sa zúčastnilo na poradnom konaní podľa článku 10a ods. 1 piateho pododseku a podľa článku 10a ods. 2 prvého pododseku smernice 2003/87.
- 20 V tejto súvislosti je po prvé potrebné uviesť, že podľa článku 10a ods. 1 piateho pododseku smernice 2003/87 je Komisia povinná poradiť sa s dotknutými stranami vrátane dotknutých odvetví a pododvetví na účely vymedzenia zásad, ktoré sa majú použiť pri určovaní referenčných úrovní *ex ante* v dotknutých odvetviach a pododvetviach. Okrem toho podľa článku 10a ods. 2 prvého pododseku tejto smernice je Komisia povinná poradiť sa s dotknutými stranami vrátane dotknutých odvetví a pododvetví pri určovaní priemerného výkonu 10 % najúčinnějších zariadení odvetvia alebo pododvetvia Únie v rokoch 2007 – 2008, ktorý je východiskovým bodom pre vymedzenie zásad stanovovania referenčných úrovní *ex ante* podľa odvetvia alebo pododvetvia. Z toho vyplýva, že dotknutými stranami v zmysle týchto ustanovení sú takí prevádzkovatelia dotknutých zariadení, na ktorých sa vzťahuje určenie uvedených referenčných úrovní, ako sú členovia Eurofer. Vzhľadom na to, že v prílohe I napadnutého rozhodnutia Komisia stanovila referenčné úrovne výrobkov, pred prijatím tohto rozhodnutia na základe zásad uvedených vyššie je povinná poradiť sa s členmi Eurofer. Eurofer teda mohol mať právo byť vypočítaný iba v rámci svojej úlohy obhajcu záujmov svojich členov.
- 21 Po druhé je potrebné uviesť, že Eurofer potvrdil, že sa na takejto porade zúčastnil v záujme svojich členov ako účastník zastupujúci záujmy železiarskych a oceliarskych podnikov. V priebehu tohto poradného konania Eurofer predložil ich pozície a stanoviská, pretože podľa jeho názoru sa určenie referenčnej úrovne produktu „tekutý kov“ týchto členov vážne dotklo. Odvolávaním sa na svoju účasť na poradnom konaní Eurofer teda v podstate neuplatňuje svoj vlastný záujem, ale záujmy svojich členov.
- 22 Po tretie je vhodné skonštatovať, že prejednávacia vec sa odlišuje od vecí, v ktorých súd Únie v rámci žaloby o neplatnosť uznal, že bol dotknutý vlastný záujem združenia, ktoré zastupovalo podniky alebo organizácie. Na rozdiel od vecí, v ktorých boli vydané rozsudky Súdneho dvora z 2. februára 1988, Kwekerij van der Kooy a i./Komisia (67/85, 68/85 a 70/85, Zb. s. 219, body 20 až 24), a z 24. marca 1993, CIRFS a i./Komisia (C-313/90, Zb. s. I-1125, body 29 a 30), Eurofer nepreukázal, že v prejednávanej veci počas konania, v ktorom bolo prijaté napadnuté rozhodnutie, aktívne sledoval rokovania s Komisiou. Okrem toho na rozdiel od vecí, v ktorej bolo vydané uznesenie Súdneho dvora z 5. mája 2009, WWF-UK/Rada (C-355/08 P, neuvverejnené v Zbierke), v tejto veci nebol Eurofer menovite označený ustanoveniami uvedenými v bode 19 vyššie.
- 23 V dôsledku toho Eurofer odvolávaním sa na ustanovenie uvedené v bode 19 vyššie nemôže uplatňovať vlastný záujem, ale výlučne záujmy svojich členov, ktoré okrem iného pripomínal počas poradného konania.
- 24 Z toho vyplýva, že vzhľadom na neexistenciu vlastného záujmu môže Eurofer platne podať túto žalobu iba v prípade, ak jeho členovia alebo niektorí z nich majú samostatnú aktívnu legitímáciu.
- 25 Podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ môže akákoľvek fyzická alebo právnická osoba za podmienok ustanovených v prvom a druhom odseku podať žalobu proti aktom, ktoré sú jej určené alebo ktoré sa jej priamo a osobne týkajú, ako aj voči regulačným aktom, ktoré sa jej priamo týkajú a nevyžadujú vykonávacie opatrenia.

- 26 V prejednávanej veci je nesporné, že napadnuté rozhodnutie bolo určené členským štátom, ako je stanovené v článku 25 tohto rozhodnutia. Eurofer a ani jeho členovia teda nie sú subjektmi, ktorým je tento akt určený. Za týchto podmienok môže Eurofer podať podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ žalobu o neplatnosť proti uvedenému aktu len v prípade, ak sú jeho členovia priamo a osobne dotknutí týmto aktom alebo ak napadnuté rozhodnutie predstavuje regulačný akt, ktorý sa ich priamo týka a ktorý nevyžaduje vykonávacie opatrenia.
- 27 Na podporu týchto návrhov Komisia namieta tri prekážky konania, ktoré sú po prvé založené na nedostatku aktívnej legitímácie Eurofer z dôvodu neexistencie priamej a osobnej dotknutosti jeho členov, po druhé na skutočnosti, že napadnuté rozhodnutie nie je regulačným aktom, ktorý sa priamo týka členov Eurofer a ktorý nevyžaduje vykonávacie opatrenia v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, ako aj po tretie na nedostatku záujmu Eurofer na konaní, keďže zrušenie napadnutého rozhodnutia by mu neprineslo žiadnu výhodu.
- O prvej prekážke konania založenej na nedostatku aktívnej legitímácie z dôvodu neexistencie priamej a osobnej dotknutosti členov Eurofer*
- 28 Komisia uvádza, že Eurofer nemá aktívnu legitímáciu, pretože jeho členovia nie sú napadnutým rozhodnutím priamo ani osobne dotknutí.
- 29 Pokiaľ ide o otázku, či sú členovia Eurofer napadnutým rozhodnutím osobne dotknutí, je nutné najskôr skonštatovať, že toto rozhodnutie je všeobecne záväzným aktom, ktorý sa vzťahuje na objektívne určené situácie a spôsobuje právne účinky voči skupinám osôb vymedzeným všeobecným a abstraktným spôsobom. Podľa článku 2 napadnutého rozhodnutia sa totiž toto rozhodnutie vzťahuje na bezodplatné pridelovanie emisných kvót zariadeniam uvedeným v kapitole III smernice 2003/87 v obdobiach obchodovania od roku 2013, s výnimkou prechodného bezodplatného pridelovania emisných kvót na modernizáciu výroby elektrickej energie podľa článku 10c uvedenej smernice. Napadnuté rozhodnutie sa teda dotýka všetkých prevádzkovateľov uvedených zariadení, ktorí sú ako členovia Eurofer povinní zúčastniť sa na systéme obchodovania s emisnými kvótami podľa článku 2 ods. 1 a podľa príloh I a II smernice 2003/87, a to všeobecným a abstraktným spôsobom, podľa pravidiel stanovených napadnutým rozhodnutím a uvedenou smernicou.
- 30 Nie je však vylúčené, že za určitých okolností sa ustanovenia všeobecne záväzného aktu môžu osobne týkať niektorých fyzických alebo právnických osôb, a tým nadobudnúť voči nim povahu rozhodnutia. Podľa ustálenej judikatúry sa fyzická alebo právnická osoba, ktorej nie je akt určený, môže považovať za osobne priamo dotknutú v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ len v prípade, ak sa jej predmetný akt týka v dôsledku určitých špecifik, ktoré sú jej vlastné, alebo istých skutkových okolností, ktoré ju odlišujú od iných osôb a tým ju individualizujú podobným spôsobom, ako by bola individualizovaná osoba, ktorej je akt určený (rozsudky Súdneho dvora z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, Zb. s. 197, 223; z 25. júla 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Rada, C-50/00 P, Zb. s. I-6677, bod 36, a z 1. apríla 2004, Komisia/Jégo-Quéré, C-263/02 P, Zb. s. I-3425, bod 45).
- 31 Skutočnosť, že členovia Eurofer sú prevádzkovateľmi stacionárnych zariadení uvedených v kapitole III smernice 2003/87, ich nie je spôsobilá individualizovať, keďže podľa ustanovení napadnutého rozhodnutia uvedených v bode 29 vyššie sú uvedeným rozhodnutím dotknutí iba z dôvodu ich objektívneho postavenia prevádzkovateľov uvedených zariadení rovnako ako každého iného hospodárskeho subjektu nachádzajúceho sa momentálne alebo potenciálne v rovnakej situácii.
- 32 Eurofer tvrdí, že jeho členovia sú napadnutým rozhodnutím osobne dotknutí z dôvodu procesných záruk uvedených v článku 10a ods. 1 piateho pododseku a v článku 10a ods. 2 prvého pododseku smernice 2003/87. Podľa týchto ustanovení je Komisia povinná poradiť sa s dotknutými stranami pri vymedzení zásad, ktoré sa použijú pri určení referenčných úrovní *ex ante* v jednotlivých odvetviach

a pododvetviach. Bez tejto porady by Komisia nemala k dispozícii potrebné údaje a dodržanie zásady proporcionality by nebolo zaručené. Podľa týchto ustanovení je Komisia povinná oboznámiť sa a posúdiť pozície dotknutých strán, ktoré boli vypočuté. Členovia Eurofer by sa v každom prípade odlišili od všetkých ostatných osôb práve na základe využitia tejto porady.

- 33 Preto je potrebné preskúmať, či sú podľa procesných ustanovení uvedených v bode 32 vyššie členovia Eurofer osobne dotknutí napadnutým rozhodnutím.
- 34 Podľa ustálenej judikatúry skutočnosť, že sa osoba zúčastní na procese prijímania aktu Únie, ju môže individualizovať vo vzťahu k dotknutému aktu len v prípade, že boli v prospech tejto osoby právnou úpravou Únie stanovené procesné záruky. Okrem toho, pokiaľ ustanovenie práva Únie ukladá na prijatie rozhodnutia vykonanie postupu, v ktorého rámci sa fyzická alebo právnická osoba môže domáhať prípadných práv, medzi ktoré patrí právo byť vypočutý, osobitné právne postavenie, ktoré má táto osoba, má za následok, že je individualizovaná v zmysle článku 263 štvrtého pododseku ZFEÚ (pozri uznesenie Súdneho dvora zo 16. septembra 2005, Schmoldt a i./Komisia, C-342/04 P, neuverejnené v Zbierke, body 39 a 40 a tam citovanú judikatúru).
- 35 Je však nutné skonštatovať, že osobe alebo subjektu, ktorý má takéto procesné práva, nemôže byť na základe akejkoľvek procesnej záruky priznaná aktívna legitímácia na podanie žaloby proti aktu Únie, ktorou napáda jeho materiálnu zákonnosť. Presný rozsah práva jednotlivca na podanie žaloby proti aktu Únie totiž závisí od právneho postavenia, ktoré mu priznáva právo Únie, ktoré má chrániť takto priznané oprávnené záujmy (pozri uznesenie WWF-UK/Rada, už citované v bode 22 vyššie, bod 44 a tam citovanú judikatúru).
- 36 Ako však bolo uvedené v bode 20 vyššie, z článku 10a ods. 1 piateho pododseku a z článku 10a ods. 2 prvého pododseku smernice 2003/87 vyplýva, že členovia Eurofer mali ako dotknuté strany v zmysle týchto ustanovení právo byť vypočutí Komisiou, a že Komisia teda bola povinná poradiť sa pred prijatím napadnutého rozhodnutia o zásadách uvedených v týchto ustanoveniach.
- 37 Toto právo byť vypočutý však nezakladá na ťarchu Komisie povinnosť vykonať návrhy obsiahnuté v pripomienkach, ktoré predložil Eurofer za svojich členov. Povinnosť poradiť sa s členmi Eurofer si totiž nemožno zamieňať s povinnosťou prihliadať na pripomienky, ktoré predložili. Okrem toho z príslušných ustanovení právnych predpisov nevyplýva, že by mohla byť členom Eurofer priznaná spôsobilosť napadnúť materiálnu platnosť napadnutého rozhodnutia (pozri v tomto zmysle uznesenie WWF-UK/Rada, už citované v bode 22 vyššie, body 45 a 46).
- 38 Samotné dovolávanie sa existencie procesnej záruky na súde Únie teda nemôže mať za následok prípustnosť žaloby, pokiaľ je postavená na dôvodoch založených na porušení vecných pravidiel (pozri v tomto zmysle uznesenie WWF-UK/Rada, už citovaný v bode 22 vyššie, bod 47, pozri analogicky uznesenie Všeobecného súdu Phoenix-Reisen a DRV/Komisia, T-58/10, neuverejnené v Zbierke, bod 33). Žalobné dôvody, ktoré predložil Eurofer na podporu svojho návrhu na zrušenie napadnutého rozhodnutia, sa totiž netýkajú údajného porušenia povinnosti poradiť sa. Tieto žalobné dôvody sú naproti tomu založené na porušení článku 10a smernice 2003/87 v rozsahu, v akom referenčná úroveň produktu pre tekutý kov nebola Komisiou správne stanovená, na porušení povinnosti odôvodniť napadnuté rozhodnutie, ako aj na porušení zásady proporcionality. Okrem toho Eurofer nespochybňuje, že Komisia svoju povinnosť poradiť sa splnila. Uvádza totiž, že ako účastník poradného konania zastupujúci záujmy svojich členov predložil ich pozície a stanoviská v rámci tohto konania.
- 39 Vzhľadom na vyššie uvedené, a keďže sa Eurofer v tomto prípade nesnaží chrániť procesné práva svojich členov, ale napadnúť materiálnu zákonnosť napadnutého rozhodnutia, nie sú členovia Eurofer osobne dotknutí v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ (pozri v tomto zmysle uznesenie WWF-UK/Rada, už citované v bode 22 vyššie, body 48 a 49).

40 Keďže podmienka osobnej dotknutosti členov Eurofer nie je splnená, a nie je nutné skúmať, či sú títo poslední uvedení priamo dotknutí napadnutým rozhodnutím, je potrebné sa domnievať, že Eurofer nemá aktívnu legitímáciu na základe tvrdenia, že jeho členovia sú priamo a osobne dotknutí podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ.

O druhej prekážke konania založenej na nedostatku aktívnej legitímácie z dôvodu neexistencie regulačného aktu, ktorý sa priamo týka členov Eurofer a ktorý neobsahuje vykonávacie opatrenia

41 Komisia tvrdí, že Eurofer nemá aktívnu legitímáciu podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, pretože napadnuté rozhodnutie nepredstavuje regulačný akt, ktorý sa priamo týka členov Eurofer, a neobsahuje vykonávacie opatrenia.

42 V prvom rade, pokiaľ ide o otázku, či napadnuté rozhodnutie predstavuje regulačný akt v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, je potrebné pripomenúť, že pojem „regulačný akt“ sa má v zmysle tohto ustanovenia chápať tak, že ide o každý všeobecne záväzný akt s výnimkou legislatívnych aktov.

43 V prejednávanej veci je napadnuté rozhodnutie všeobecne záväzné, pretože sa vzťahuje na objektívne určené situácie a vyvoláva právne účinky vo vzťahu k skupinám osôb vymedzeným všeobecným a abstraktným spôsobom (pozri bod 29 vyššie).

44 Okrem toho napadnuté rozhodnutie nepredstavuje legislatívny akt, pretože nebolo prijaté riadnym ani mimoriadnym legislatívnym postupom v zmysle článku 289 odsekov 1 až 3 ZFEÚ. Napadnuté rozhodnutie je totiž aktom Komisie prijatým na základe článku 10a ods. 1 smernice 2003/87.

45 Napadnuté rozhodnutie teda predstavuje regulačný akt v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ.

46 V druhom rade, pokiaľ ide o otázku, či napadnuté rozhodnutie obsahuje, alebo neobsahuje vykonávacie opatrenia v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, je potrebné pripomenúť, že podľa článku 1 rozhodnutie vymedzuje prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa smernice 2003/87 platné v celej Únii od roku 2013.

47 Na účely preskúmania tejto otázky je potrebné na úvod poukázať na úlohu a príslušné právomoci Komisie a členských štátov v rámci systému zavedeného smernicou 2003/87 a na napadnuté rozhodnutie týkajúce sa bezodplatného pridelovania emisných kvót v období obchodovania začínajúcom v roku 2013.

48 Predovšetkým je potrebné pripomenúť, že z článku 1 prvého odseku smernice 2003/87 vyplýva, že táto smernica zriaďuje systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Únii na podporu znižovania emisií skleníkových plynov finančne a ekonomicky výhodným spôsobom. Podľa druhého pododseku tohto istého článku táto smernica zároveň stanovuje významnejšie zníženie emisií skleníkových plynov s cieľom prispieť k takým úrovniam zníženia, ktoré sa z vedeckého hľadiska považujú za nevyhnutné na zabránenie nebezpečnej zmeny klímy.

49 Na tento účel článok 9 prvý odsek smernice 2003/87 stanovuje, že množstvo kvót vydané každý rok pre celú Úniu od roku 2013 sa lineárne zníži od polovice obdobia rokov 2008 až 2012. Podľa druhého odseku tohto istého článku Komisia do 30. júna 2010 uverejní celkové množstvo kvót pre celú Úniu na rok 2013. Toto celkové množstvo je rozdelené podľa pravidiel uvedených v článkoch 10, 10a a 10c smernice 2003/87. Časť kvót sa tak pridelí bezodplatne na základe článku 10a tejto smernice a napadnutého rozhodnutia. Ďalšia časť kvót sa pridelí bezodplatne na modernizáciu výroby elektrickej energie podľa článku 10c uvedenej smernice. So všetkými kvótami, ktoré sa nepridelia bezodplatne podľa uvedených článkov 10a a 10c, budú členské štáty od roku 2013 obchodovať formou aukcie.

- 50 Pokiaľ ide konkrétnejšie o postup bezodplatného pridelovania na základe článku 10a smernice 2003/87 a napadnutého rozhodnutia, každý členský štát podľa článku 5 ods. 1 napadnutého rozhodnutia určí zariadenia nachádzajúce sa na jeho území, ktoré spĺňajú podmienky na bezodplatné pridelovanie kvót podľa článku 10a tejto smernice. Podľa článku 6 ods. 1 napadnutého rozhodnutia členské štáty rozdelia každé zariadenie spĺňajúce uvedené podmienky do jedného alebo viacerých podzariadení, ako sú definované v tomto ustanovení, podľa potrieb. Jedna zo skupín podzariadení, ktoré sú tu spomenuté, sú podzariadenia spojené s referenčným produktom. Pre každé z týchto zariadení členské štáty zozbierajú od prevádzkovateľa základné údaje podľa článku 7 napadnutého rozhodnutia. Podľa článku 9 ods. 1 napadnutého rozhodnutia v prípade existujúcich zariadení členské štáty určujú historické úrovne činnosti každého zariadenia za základné obdobie od 1. januára 2005 do 31. decembra 2008, alebo ak sú tieto úrovne vyššie, za základné obdobie od 1. januára 2009 do 31. decembra 2010 na základe údajov získaných podľa uvedeného článku 7. Článok 9 ods. 2 napadnutého rozhodnutia stanovuje, že historická úroveň činnosti v súvislosti s produktom za každý produkt, pre ktorý bol určený referenčný produkt podľa prílohy I, predstavuje strednú ročnú historickú produkciu tohto produktu v príslušnom zariadení počas základného obdobia.
- 51 Podľa článku 10 ods. 1 napadnutého rozhodnutia na základe údajov získaných podľa článku 7 tohto rozhodnutia členské štáty vypočítajú pre každý rok podľa odsekov 2 až 8 uvedeného článku 10 množstvo emisných kvót, ktoré sa prideliť bezodplatne od roku 2013 každému existujúcemu zariadeniu nachádzajúcemu sa na ich území. Článok 10 ods. 2 písm. a) napadnutého rozhodnutia stanovuje, že pre výpočet tohto množstva členské štáty najprv určujú, samostatne pre každé podzariadenie s referenčným produktom, predbežné ročné množstvo bezodplatne pridelených emisných kvót na daný rok, ktoré zodpovedá referenčnej úrovni tohto produktu uvedenej v prílohe I napadnutého rozhodnutia, vynásobené príslušnou historickou úrovňou činnosti týkajúcou sa príslušného produktu.
- 52 Podľa článku 11 ods. 1 smernice 2003/87 a článku 15 ods. 1 napadnutého rozhodnutia sú členské štáty povinné predložiť Komisii do 30. septembra 2011 zoznam zariadení, ktorých sa týka uvedená smernica, ktoré sa nachádzajú na ich území, vrátane zariadení určených podľa článku 5 napadnutého rozhodnutia. Článok 15 ods. 2 písm. e) uvedeného rozhodnutia v tejto súvislosti upresňuje, že pre každé z týchto podzariadení musí zoznam uvedený v odseku 1 tohto článku obsahovať predbežné ročné množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených počas obdobia od roku 2013 do roku 2020, určené v súlade s článkom 10 ods. 2 napadnutého rozhodnutia. Podľa článku 15 ods. 3 prvého pododseku tohto rozhodnutia Komisia preskúma zahrnutie každého zariadenia do zoznamu, ako aj tomu zodpovedajúce predbežné celkové ročné množstvá bezodplatne pridelených emisných kvót.
- 53 Podľa článku 15 ods. 3 druhého pododseku napadnutého rozhodnutia Komisia stanoví jednotný medziodvetvový korekčný faktor, ktorý sa uplatňuje, ak je to potrebné, pokiaľ bude podľa článku 10a ods. 5 smernice 2003/87 najvyššie ročné množstvo kvót, ktoré sa prideliť bezodplatne, obmedzené.
- 54 Podľa článku 15 ods. 4 napadnutého rozhodnutia, ak Komisia nezamietne zápis zariadenia do tohto zoznamu vrátane zodpovedajúcich predbežných celkových ročných množstiev emisných kvót bezodplatne pridelených tomuto zariadeniu, členské štáty pristúpia k určeniu konečného ročného množstva emisných kvót bezodplatne pridelených na každý rok počas obdobia od roku 2013 do roku 2020 v súlade s článkom 10 ods. 9 napadnutého rozhodnutia. Podľa prvého pododseku tohto posledného ustanovenia konečné celkové ročné množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených každému existujúcemu zariadeniu sa rovná predbežnému celkovému ročnému množstvu emisných kvót bezodplatne pridelených každému zariadeniu vynásobenému medziodvetvovým korekčným faktorom.
- 55 Nakoniec článok 15 ods. 5 napadnutého rozhodnutia stanovuje, že po určení konečného ročného množstva pre všetky existujúce zariadenia nachádzajúce sa na ich území členské štáty predložia Komisii zoznam konečných ročných množstiev emisných kvót bezodplatne pridelených počas obdobia od roku 2013 do roku 2020, určených v súlade s článkom 10 ods. 9 tohto rozhodnutia.

- 56 Vzhľadom na úlohu a príslušné právomoci Komisie a členských štátov a na rôzne štádiá rozhodovacieho procesu v rámci systému zavedeného smernicou 2003/87 a napadnutého rozhodnutia, ako sú uvedené v bodoch 47 a 55 vyššie, je nutné skonštatovať, že napadnuté rozhodnutie obsahuje vykonávacie opatrenia v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ.
- 57 Článok 15 napadnutého rozhodnutia obsahuje vykonávacie opatrenia, ktoré musia prijať členské štáty a Komisia na základe uvedeného rozhodnutia. Po prvé členské štáty tak musia podľa článku 11 ods. 1 smernice 2003/87 a podľa článku 15 ods. 1 napadnutého rozhodnutia predložiť Komisii zoznam zariadení, ktorých sa týka smernica, ktoré sa nachádzajú na ich území, ktorý musí podľa článku 15 ods. 2 písm. e) uvedeného rozhodnutia obsahovať predbežné ročné množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených počas obdobia od roku 2013 do roku 2020, určené v súlade s článkom 10 ods. 2 napadnutého rozhodnutia. Po druhé podľa článku 15 ods. 3 druhého pododseku tohto rozhodnutia musí Komisia stanoviť jednotný medziodvetvový korekčný faktor. Po tretie podľa článku 15 ods. 4 napadnutého rozhodnutia má Komisia možnosť odmietnuť zápis zariadenia do tohto zoznamu vrátane zodpovedajúcich predbežných celkových ročných množstiev emisných kvót bezodplatne pridelených tomuto zariadeniu. Po štvrté členské štáty musia pristúpiť k určaniu konečného ročného množstva emisných kvót bezodplatne pridelených na každý rok počas obdobia od roku 2013 do roku 2020 v súlade s článkom 10 ods. 9 napadnutého rozhodnutia.
- 58 Z toho vyplýva, že napadnuté rozhodnutie stanovuje, že členské štáty a Komisia prijmú viaceré vykonávacie opatrenia, ktoré vedú k tomu, že členské štáty stanovia konečné ročné množstvo emisných kvót bezodplatne pridelených každému z dotknutých zariadení, v prípade ktorých nebol zápis do tohto zoznamu Komisiou zamietnutý. Napadnuté rozhodnutie teda nepredstavuje regulačný akt, ktorý neobsahuje vykonávacie opatrenia v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ.
- 59 V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že otázka, či napadnuté rozhodnutie ponecháva voľnú úvahu orgánom povereným prijatím vykonávacích opatrení, nie je relevantná. Je totiž pravda, že nedostatok voľnej úvahy je kritériom, ktoré musí byť preskúmané na účely zistenia, či je podmienka priamej dotknutosti žalobcu splnená (pozri uznesenie Súdu prvého stupňa z 23. septembra 2008, Lafarge Cement/Komisia, T-195/07, neuvyverejnené v Zbierke, bod 22 a tam citovanú judikatúru). Požiadavka, aby akt neobsahoval vykonávacie opatrenia, uvedená v článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, je však podmienkou odlišnou od podmienky priamej dotknutosti. Argumentácia Eurofer, podľa ktorej napadnuté rozhodnutie neobsahuje vykonávacie opatrenia z dôvodu údajného nedostatku voľnej úvahy, musí byť tak zamietnutá.
- 60 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Eurofer, záver, podľa ktorého napadnuté rozhodnutie nepredstavuje akt, ktorý neobsahuje vykonávacie opatrenia v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, nie je spochybnený cieľom, ktorý sleduje toto ustanovenie. Je totiž pravda, že týmto cieľom je umožniť fyzickej a právnickej osobe podať žalobu proti všeobecne záväzným aktom, ktoré nie sú legislatívnymi aktmi, ktoré sa tejto osoby priamo dotýkajú a ktoré neobsahujú vykonávacie opatrenia, aby sa tak zabránilo situácii, že by táto osoba musela porušiť zákon, aby mala prístup k súdu. Situácia členov Eurofer však nie je situáciou, na ktorú sa vzťahuje uvedený cieľ. V prejednávanej veci môžu členovia Eurofer v zásade napadnúť platnosť vnútroštátnych opatrení na vykonanie napadnutého rozhodnutia a nemusia pritom vopred porušiť napadnuté rozhodnutie, aby v tejto súvislosti namietli jeho nezákonnosť na vnútroštátnych súdoch, ktoré môžu pred rozhodnutím vo veci využiť ustanovenia článku 267 ZFEÚ.
- 61 Nakoniec, pokiaľ ide o argumentáciu Eurofer, podľa ktorej by možnosť podania žaloby namierenej výlučne proti stanoveniu konečného ročného množstva emisných kvót bezodplatne pridelených všetkým dotknutým zariadeniam členskými štátmi mala neisté dôsledky z dôvodu vyčerpania celkového množstva kvót, ktoré sa musí prideliť bezodplatne v tomto čase, a došlo by k zásahu do zásady účinnej súdnej ochrany, je potrebné poukázať na to, že po prvé takéto vyčerpanie sa

nepreukázalo a po druhé tieto okolnosti nemôžu zmeniť podmienky prípustnosti žaloby o neplatnosť stanovené Zmluvou FEÚ (pozri v tomto zmysle uznesenie Súdneho dvora zo 17. februára 2009, Galileo Lebensmittel/Komisia, C-483/07 P, Zb. s. I-959, bod 59).

- 62 Vzhľadom na to, že napadnuté rozhodnutie predstavuje regulačný akt, ktorý obsahuje vykonávacie opatrenia, nie je nevyhnutné preskúmať prípadnú priamu dotknutosť členov Eurofer.
- 63 Zo súhrnu predchádzajúcich úvah vyplýva, že Eurofer nemá aktívnu legitimáciu podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ. Z tohto dôvodu treba žalobu zamietnuť ako neprípustnú bez toho, aby sa musela preskúmať dôvodnosť tretej prekážky konania založenej na nedostatku záujmu Eurofer na konaní.
- 64 Za týchto okolností sa konanie o návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania podanom Euroalliages zastavuje.

O trovách

- 65 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Eurofer nemal vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ho na náhradu trov konania vrátane trov konania o nariadení predbežného opatrenia v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (siedma komora)

nariadil:

- 1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.**
- 2. Konanie o návrhu na vstup vedľajšieho účastníka Euroalliages do konania sa zastavuje.**
- 3. Europäischer Wirtschaftsverband der Eisen- und Stahlindustrie (Eurofer) ASBL je povinný nahradiť trovy konania vrátane trov konania o nariadení predbežného opatrenia.**

V Luxemburgu 4. júna 2012

Tajomník
E. Coulon

Predseda komory
A. Dittrich